

# بررسی فونت در دو فارسی ساز

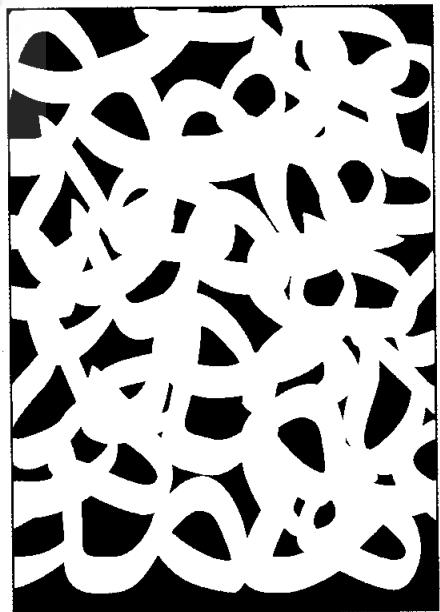
نکیسا دشت نورد

Study of font (typeface) in two farsi maker

Nakisa Dashtnavard

دلیل وجود انسانهای بسیار با نام احمد است. با این مقدمه به سراغ بحث اصلی می‌رویم. طراحان گرافیک و کارفرمایان آنان، نیاز به زبان ارتباطی مشخص دارند. وقتی کارفرمایی به طراح خود می‌گوید از فونت میترا در طرح مورد نظرش استفاده کند برای طراح گرافیک مشخص می‌شود که کارفرما چه فونتی را در نظر دارد. اکنون در نظر بگیرید که فارسی نویس‌های مختلف (یعنی نرم افزارهای فارسی نویس که به وسیله آنها متن فارسی را به نرم افزارهای گرافیکی منتقل و از آنها استفاده می‌کنیم) دارای فونت میترا باشند اما شکل این فونت در هر یک متفاوت باشد. در این وضعیت به مرور زمان، زبان ارتباط از بین خواهد رفت و دیگر نام فونت معنای خود را از دست خواهد داد، درست شیوه به نام احمد که افراد مختلف تصویرهای مختلفی از شکل فردی با نام احمد در ذهن خواهند داشت. این اتفاق است که عملاً در حال وقوع است، اتفاقی به ظاهر ساده و با حرکتی کند، اما مشکل ساز در آینده. برای نمونه «فونت آرام» را در نرم افزار فارسی نویس مرسیم با «فونت آرام» در فارسی نویس پروین مقایسه می‌کنیم. دو فونت همنام با شکلی کاملاً متفاوت. تصور کنید در آخرین لحظات یک کار طراحی در حالی که طرح مورد نظر برای

بررسی فونت‌های هم نام متفاوت در این نوشتار دو فارسی ساز پروین و مرسیم مورد بررسی قرار گرفته است. فارسی سازها و فونت‌های فارسی و کلنگار رفتن با آنها جزیی از گرفتاریهای روزمره طراحان گرافیک ایرانی است. وقتی به جزئیات فونت‌های فارسی و فارسی نویس‌ها توجه می‌کنیم، نکات فراوانی در آنها می‌بایس که جای پژوهش و بررسی بسیار دارد. نکاتی که دانستن آنها برای همه طراحان گرافیک ضروری است. اصولاً عدم وجود مرکزی که به شکلی علمی و دقیق به بررسی فونت‌های فارسی در ایران پردازد باعث ایجاد مشکلات متعدد برای طراحان گرافیک شده است. گروه پژوهشی غفاری چند سالی است که بر روی این مسئله به طور متمرک در حال کار است. در پی جمع آوری و شماره گذاری فونت‌های فارسی به نکات جالب اما تاسف برای بروز مرتباً می‌کنیم. تعیین نام، شیوه صدا کردن آن را ساده می‌کند. وقتی با کسی صحبت می‌کنیم می‌توانیم نام شخص یا شیء مورد نظری را بیان کنیم. در این حالت، می‌توان فهمید که درباره چه کسی یا چه چیزی صحبت می‌کنیم، مثلاً اگر به شما خواننده عزیز بگوییم پراید، متوجه می‌شوید که درباره چه ماشینی صحبت می‌کنم، اما اگر بگوییم احمد، نمی‌توان فهمید که زاجع به چه کسی حرف می‌زنیم و این به



نیلوفر مهراد

## کلمه پژواک با قلم آرام

نرم افزار پروین

## کلمه پژواک با قلم آرام

نرم افزار مریم

## کلمه پژواک با قلم زر

نرم افزار پروین

## کلمه پژواک با قلم زر

نرم افزار مریم

## کلمه پژواک با قلم ماندانا

نرم افزار پروین

## کلمه پژواک با قلم ماندانا

نرم افزار مریم

## کلمه پژواک با قلم مينا

نرم افزار پروین

## کلمه پژواک با قلم مينا

نرم افزار مریم

## کلمه پژواک با قلم پیام

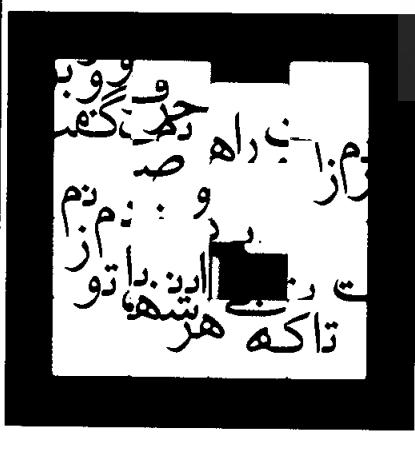
نرم افزار پروین

## کلمه پژواک با قلم پیام

نرم افزار مریم

اختلافات را می‌توان در فونت «مینا» در هر دو نرم افزار فارسی نویس دید. با کمی دقیق توجه می‌شویم که حرف «م» در فونت مینا کارفرما در خواست کند که از فونت آرام در نرم افزار مریم از بالا شروع می‌شود، حال آنکه در نرم افزار پروین از پایین، همچنین تفاوت در حرف «ر» به خوبی دیده می‌شود. آیا ایجاد این تفاوت‌ها امری لازم بود؟ فونت «زر» نیز یکی دیگر از مواردی است که اختلاف بسیار در هر دو نرم افزار دارد. گاهی فونت‌های موجود احتیاج به ویرایش و به قولی پیرایش دارند اما تا چه حد؟ آیا این تغییرات که گاهی سلیقه‌ای می‌شود و نه علمی باشند صورت گیرد؟ آیا این تغییرات باعث متفاوت شدن فونت‌ها به مرور زمان نخواهد شد؟ تصور کنید هر شرکتی که فارسی نویس می‌سازد شروع به ویرایش فونت‌ها به سلیقه خود کند. چه اتفاق خواهد افتاد؟ یکی از دلایل وجود فونت‌های همنام ولی متفاوت این است که پایگاهی برای ثبت اطلاعات فونت وجود ندارد و این باعث می‌شود که طراحان فونت بدون اطلاع از نام فونت‌های موجود از نام مشابه استفاده کنند. طراحان حروف فارسی درگوش به و کنار

چاپ آماده می‌شود و عجله بسیار در کار وجود دارد (قریباً همیشه وقتی کارفرما به کار طراحی می‌رسد در کار عجله دارد) کارفرما در خواست آرام در عنوان استفاده شود و شما از فارسی نویس دیگر استفاده می‌کنید و نهایتاً اینکه آنچه که چاپ می‌شود به دلیل عدم وجود استانداردی برای زبان مشترک بین کارفرما و طراح به کار باطله تبدیل می‌گردد. اما چه کسی مقصراً است؟ کارفرما یا طراح گرافیک؟ همین ناهمانگی در نام گذاری فونت‌های فارسی در «فونت ماندانا» نیز مشاهده می‌شود، که در هر دو فارسی نویس نام‌های مشترک با شکل‌هایی متفاوت دارد. شاید این نکته‌ای باشد که تاکنون متوجه آن نشده باشد مگر آنکه آن اتفاق ساده بر سر شما افتاده باشد. دقیق کنید که ما در اینجا تنها به مقایسه دو فارسی نویس پرداخته‌ایم. مطمئناً اگر این قیاس را ادامه دهیم به نکات بسیار دیگری نیز دست خواهیم یافت. از اختلافات فاحش بین فونت‌های همنام که بگذریم به اختلافات تا حدی جزیی تر می‌رسیم که نیایستی از چشم پنهان بماند. از این دست



رضا وجدانی

شکل فونت

نرم افزار مریم	نرم افزار پروین	
آزاد	مونا	چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت
حسام	پولند سیاه	چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت
تیتر عربی گل	گل	چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت
هنر	شبین	چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت
مهردی	نکیسا	چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت
سامان	تبسم	چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت
هما	طلا	چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت
دیوانی	ترنم	چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت

نکته دیگر که بسیار جالب است، وجود فونت‌های تقریباً یکسان با اسماء متفاوت در یک نرم افزار فارسی ساز است. به عبارت دیگر در فهرست فونت‌های برخی فارسی سازها به فونت‌های یک شکلی برمی‌خوریم که نام متفاوتی دارند. این مسئله به نظر ممکن است اشتبکی در نام گذاری فونت‌های فارسی. ■

پیام: چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت  
اصفهان: چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت  
بیداد: چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت  
پونه: چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت  
سیما: چون به عشق آمد قلم بر خود شکافت

فونت‌های غیر همنام، هم شکل در ادامه بحث به فونت‌های غیر همنام می‌پردازیم که از نظر شکل شبیه به هم هستند و این مسئله را تنها در دو نرم افزار برمی‌کنیم. بسیار دیده شده که یک فونت با شکل و پارامترهای یکسان در نرم افزارهای فارسی ساز مختلف نامهای متفاوتی دارند. مثلاً فونت «مونا» در نرم افزار پروین با فونت «آزاد» در نرم افزار مریم یکی است. البته ممکن است در برخی موارد تفاوت‌های بسیار جزئی دیده شود که در ظاهر فونت به چشم نمی‌آید مثلًاً حروف دارای سه نقطه در فونت «نکیسا» نرم افزار پروین با همین حروف در فونت «مهردی» نرم افزار مریم کمی تفاوت دارد، این تفاوت در چیدمان نقطه‌ها خلاصه می‌شود. آیا این تغییر جزئی موجب شده تا نام فونت در یک نرم افزار به کلی تغییر کند؟!

بسیارند، برخی حروف اختصاصی خود را دارند و مایل نیستند که به شکل فونت در نرم افزارهای فارسی نویس نصب شود چرا که نصب فونت در یک فارسی نویس همانا و پخش آن بدون قانونمندی خاص در بقیه فارسی نویس‌ها همان است. اما بسیاری از طراحان حروف فارسی برای حروف اختصاصی خود نام گذاری نیز کرده‌اند بسیاری از اوقات ناخواسته از اسم مشابه استفاده می‌کنند. برخی فونت‌های همنام با تفاوت‌های جزئی در دو نرم افزار مریم و پروین

فونت پیام: اختلاف در کشیدگی حروف در ارتفاع  
فونت اصفهان: اختلاف در برخی حروف  
فونت بیداد: اختلاف در برخی حروف از جمله «ک»  
فونت پونه: اختلاف در برخی حروف از جمله «آ»  
فونت سیما: اختلاف در برخی حروف از جمله «ق»، «آ» و ...  
فونت یاس: اختلاف در برخی حروف از جمله «م»